

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 652/2015

08.07.2015. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, Браниславе Апостоловић и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у спору тужиље А.Л. из Н.С., чији је пуномоћник В.Ж., адвокат из Н.С., против туженог Н. АД Н.С., кога заступа Н.Ш., адвокат из Н.С., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2446/14 од 29.12.2014. године, у седници одржаној 08.07.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2446/14 од 29.12.2014. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2446/14 од 29.12.2014. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2446/14 од 29.12.2014. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1947/2013 од 12.06.2014. године, којом је утврђено да је ништав члан 5. Споразума о престанку радног односа од 17.12.2012. године, ближе означеног у изреци ове пресуде и тужени обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 85.500,00 динара са законском затезном каматом од 12.06.2014. године до исплате. Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова за одговор на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра посебном применом чл. 404. ЗПП, због потребе разматрања правних питања од општег интереса, односно у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Према чл. 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре

правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и о основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из чл. 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. Имајући у виду предмет тужбеног захтева у овом спору и његову правну природу, као и садржину изјављене ревизије, не постоји потреба разматрања правног питања у интересу равноправности грађана, нити уједначавања судске праксе у погледу примене члана 103. и 344. Закона о облигационим односима, који се односе на ништавост уговора и споразум о отпуштању дуга.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према чл. 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споривима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У конкретном случају, предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости члана 5. Споразума о престанку радног односа. Тим чланом Споразума прописано је да су странке сагласне да је уплатом износа из члана 3. и члана 4. овог споразума, послодавац измирио све своје обавезе према запосленом и да он нема било каква друга постојећа, условна или потенцијална потраживања према послодавцу. Дакле, не ради се о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, већ о спору ради утврђења ништавости наведене одредбе Споразума, која се односи на сагласност странака у погледу обавеза из радног односа.

На основу чл. 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**